

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 6Er/154/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414202757
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Juhás
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2020:6414202757.2

Uznesenie

Okresný súd Žiar nad Hronom vo veci exekúcie oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast.: Advocate s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnému: E. P., F.. XX. XX. XXXX, Q. T. Q. T. XXX, zast.: Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s. r. o., Kuzmányho 29, Košice, IČO: 47 234 466, vedenej pod sp. zn. EX 2939/2014 súdnym exekútorom: JUDr. Rudolf Krutý, PhD., Exekútorický úrad so sídlom Záhradnícka 60, Bratislava, o vymoženie 7.764,01 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Exekúciu **zastavuje**.

II. **Povoľuje** odklad exekúcie do nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o zastavení exekúcie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) poveril dňa 14. 03. 2014 súdneho exekútora vykonaním exekúcie v zmysle exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská, a. s. sp. zn. SR 03834/13 z 12. 07. 2013 a na základe návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie.

2. Dňa 23. 03. 2016 postúpil súdny exekútor okresnému súdu doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku. Oprávnený v doplnení návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že predmetné exekučné konanie je vedené voči povinnému, ktorým je fyzická osoba oprávnená na podnikanie, pričom hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko povinný pri uzavretí úverovej zmluvy a vystavení zmenky vystupoval ako podnikateľ. Predmetná skutočnosť musí byť súdnemu exekútorovi známa ako aj súdu, ktorému podal súdny exekútor žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, nakoľko oprávnený rozhodujúce skutočnosti uviedol už v návrhu na vykonanie exekúcie a zároveň uvedené vyplýva aj zo samotného exekučného titulu. V zmysle § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka „spotrebiteľ fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“ Ustanovenie § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov definuje spotrebiteľa ako fyzickú osobu. Práve predmetný zákon vylučuje možnosť zabezpečenia spotrebiteľských vzťahov zmenkou (§ 5 ods. 1 písm. b). Oprávnený je toho názoru, že novela Exekučného poriadku týkajúca sa doplnenia návrhov na vykonanie exekúcie v exekučných konaniach, ktoré sa vykonávajú na podklade zmenky sa vzťahuje na konania voči povinným, ktorí sú spotrebiteľmi. Zároveň oprávnený poukazuje na ustanovenie § 39 ods. 4 Exekučného poriadku, ktoré odkazuje na fyzickú osobu, nie na fyzickú osobu podnikateľa, pričom hlavný kauzálny vzťah, ako je aj predmetné exekučné konanie sa od začiatku vzťahuje na fyzickú osobu podnikateľa. Oprávnený má za to, že sa predmetné ustanovenia na dané exekučné konanie nemôžu aplikovať, keďže hlavný kauzálny vzťah nie je vzťahom spotrebiteľským, nakoľko fyzická osoba v čase podpísania zmluvy o úvere a vystavení zmenky bola registrovaná ako podnikateľ a konala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

3. Z predloženého rozhodcovského rozsudku okresný súd zistil, že rozhodcovský súd priznal právo na peňažné plnenie na základe zmenky. Poukázal na uzavretú dohodu o vyplnení zmenky medzi účastníkmi konania. Účastníci konania zabezpečili svoj iný záväzkový vzťah (zmluvu o úvere) neúplnou zmenkou (blankozmenkou) vystavenou 12. 08. 2011, kde povinný vystupoval ako vystaviteľ a oprávnený ako remitent. Povinný si svoju povinnosť vyplývajúcu zo záväzkového vzťahu riadne nesplnil, čím sa stal dlh v zmysle dohodnutých podmienok splatný vcelku dňa 30. 12. 2012. Oprávnený vyplnil 11. 02. 2013 zmenku povinného v zmysle dohody o vyplnení zmenky na sumu 7.037,48 € s dátumom začiatku úročenia 30. 12. 2012 a táto bola povinnému predložená na zaplatenie 18. 02. 2013. Po preskúmaní podmienok na vedenie rozhodcovského konania, rozhodcovský súd vyhovel žalobe v plnom rozsahu, pričom mal za preukázané, že medzi žalobcom a žalovaným vznikol zmenkový záväzkový vzťah na základe zmenky vyplnenej v súlade s dohodou o vyplnení zmenky.

4. Zo zmluvy o úvere z 12. 08. 2011 uzatvorenej medzi oprávneným a povinným (ďalej len „zmluva o úvere“) vyplýva, že oprávnený poskytol povinnému ako dlžníkovi sumu 3.500 €, pričom povinný sa zaviazal vrátiť úver navýšený o poplatok v sume 3.028 € v 12 mesačných splátkach po 544 € počnúc dňom 20. 09. 2011. V zmluve je označený povinný svojim menom, priezviskom, rodným číslom, IČO-m a ďalšími údajmi. Vzhľadom na označenie dlžníka (povinného) v predmetnej úverovej zmluve nie je z jej obsahu možné ustáliť, či povinný túto zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ alebo ako nespotebiteľský subjekt v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Uvedené nemožno bezpečne ustáliť s poukazom na „dvojaké“ označenie povinného v tejto zmluve tak osobnými údajmi, ktoré sú typické pre nepodnikajúcu fyzickú osobu (meno, priezvisko, rodné číslo, číslo občianskeho preukazu a trvalé bydlisko) ako aj údajmi charakterizujúcimi fyzickú osobu podnikateľa (obchodné meno, IČO, miesto podnikania). Z uvedených údajov dokonca možno dôjsť skôr k predpokladu, že povinný uvedenú zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ a nie ako podnikateľ, keď údaje obsiahnuté v rámci označenia zmluvných strán, ktoré by charakterizovali povinného ako podnikateľa sú voľne dostupné vo verejnej časti živnostenského registra alebo tiež z osvedčenia o živnostenskom oprávnení. Naopak údaje charakterizujúce povinného ako fyzickú osobu nepodnikateľa, nie sú verejne prístupné a je ich možné zistiť len z dokladov priamo poskytnutých povinným, napríklad z občianskeho preukazu. Zo znenia predmetnej zmluvy je zrejmé, že verejná listina (napr. Občiansky preukaz) nebola pri uzatváraní zmluvy využitá len na identifikáciu dotknutej fyzickej osoby, či napr. ide o tú istú osobu, ktorá predložila živnostenské oprávnenie, ale tieto údaje boli do obsahu zmluvy priamo zahrnuté. Preto sa dá predpokladať, že dlžník v uvedenom vzťahu vystupoval ako spotrebiteľ. V prípade pochybností o tom, či ide o spotrebiteľskú zmluvu (spotrebiteľský vzťah), má dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy dodávateľ (veriteľ, oprávnený), pričom existujúce pochybnosti treba odstrániť spôsobom známym pre dôkazné konanie, čo znamená, že aj nespotebiteľský charakter zmluvy musí byť preukázaný bezpečne, spôsobom nevzbudzujúcim dôvodné pochybnosti. V opačnom prípade je potrebné uplatniť výklad v súlade s § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Bezpečným preukázaním nemôže byť (nie je) všeobecný údaj o poskytnutí úveru na výkon zamestnania, prípadne uvedenie identifikačného čísla osoby a ani údaj o tom, pod akým číslom je fyzická osoba zapísaná v živnostenskom registri. Takéto údaje neposkytujú odpoveď na otázku, v akom odbore podnikania povinný vykonáva svoju podnikateľskú činnosť a akú konkrétnu súvislosť s podnikateľskou činnosťou vôbec uzavretie zmluvy o úvere má. Iné dôkazy okrem predmetnej zmluvy o úvere a všeobecných podmienok poskytnutia úveru oprávnený nepredložil. Oprávnenému sa nepodarilo preukázať, že povinný pri uzatváraní a plnení zmluvy o úvere konal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a teda že predmetná zmluva má nespotebiteľský charakter. Z okolností uzatvárania zmluvy a najmä s na vyššie uvedené má súd za to, že oprávnený pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvu uzatvoril s povinným ako fyzickou osobou nepodnikateľom. Na základe uvedeného mal exekučný súd preukázané, že ide o spotrebiteľskú zmluvu a na právny vzťah medzi účastníkmi je nutné okrem ÚP, na ktoré sa odôvodnenie rozsudku odvoláva, aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán.

5. Súd tiež poukazuje aj na odôvodnenie rozsudku sp. zn. 27Csp/22/2018 z 30. 11. 2018, z ktorého je zrejmé, že zamestnanci oprávneného mali interný príkaz v prípade, že dlžník mal živnostenský list, poskytovať úver vždy ako živnostníkovi bez ohľadu na to, na aký účel dlžník požadoval poskytnutie úveru. Aj z rozhodovacej činnosti súdov vyplýva, že išlo o bežnú prax oprávneného, ktorý sa uvedenou

nekalou obchodnou praktikou snažil obísť ustanovenia zákonov na ochranu spotrebiteľa a vylúčiť tak ich aplikáciu. Povinný mal v predmetnom právnom vzťahu postavenie spotrebiteľa, pretože v zmluve je označený svojim menom a priezviskom, číslom dokladu totožnosti, bydliskom, rodným číslom, teda údajmi, ktoré ho identifikujú ako fyzickú osobu. Následne je v zmluve uvedené aj jeho obchodné meno a IČO. Týmto dvojakým označovaním oprávnený účelovo obchádzal ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. a ide o nekalú obchodnú praktikú oprávneného, čo konštatovali vo viacerých rozhodnutiach všeobecne súdy (napr. rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 15. 02. 2018, sp. zn. 9Co/115/2017, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 15. 12. 2016, sp. zn. 43CoSr/1/2016, z 14. 06. 2017, sp. zn. 15Co/85/2017).

6. Dňa 23. decembra 2015 nadobudla účinnosť novela zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ktorá zaviedla do Exekučného poriadku ustanovenie § 243f ods. 1 Exekučného poriadku ktorý znie: V exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie exekúcie podľa § 39 ods. 4 do 30 dní odo dňa účinnosti tohto zákona.

7. Okresný súd konštatuje, že oprávnený nedoplnil návrh na vykonanie exekúcie v súlade s ustanovením § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v spojení s ustanovením § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v lehote do 22. 01. 2016, ale až 23. 03. 2016, teda po uplynutí zákonnej lehoty. Súd v súvislosti s doručením doplnenia návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f ods. 1 Exekučného poriadku poukazuje na uznesenie Ústavného súdu SR č. k.: III. ÚS 752/2016-7 z 08. 11. 2016 a uznesenie č. k.: III. ÚS 564/2016-11 z 13. 09. 2016, v zmysle ktorých súd vyslovil, že bolo potrebné predmetné doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie doručiť v zákonom stanovenej lehote priamo exekučnému súdu a nie súdному exekútorovi. Ústavný súd uviedol, že doplnenie návrhu bolo potrebné podľa § 243f doplniť priamo exekučnému súdu, a to najmä vzhľadom na skutočnosť, že predmetné zákonom požadované doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie slúžilo vo vymedzených prípadoch na posúdenie prípustnosti ďalšieho pokračovania exekúcie, o ktorej bol oprávnený rozhodnúť výlučne exekučný súd, a nie súdny exekútor.

8. Podľa § 5a ods. 1 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“), neprípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy zmenkou alebo šekom.

9. Podľa § 29b zákona o ochrane spotrebiteľa, ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.

10. Podľa § 52 ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, účinného v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

11. Podľa § 52 odsek 3 a 4 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 53 odsek 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

13. Vo všeobecnosti každá zmluva obsahuje ako svoju podstatnú náležitosť vymedzenie predmetu zmluvy a označenie zmluvných strán. Zo znenia zmluvy o úvere (predovšetkým z jej grafickej úpravy) je však možné dospieť k záveru, že predmetná zmluva o úvere tvorí vopred predtlačенý formulár,

ktorý používa oprávnený ako veriteľ pri svojej podnikateľskej činnosti opakovane, návrh zmluvy bol teda vytvorený veriteľom a dlžník k nemu len „pristúpil“. Platí teda všeobecne platný princíp, podľa ktorého, ak sú v zmluve použité formulácie a pojmy, ktoré možno vykladať rozdielne, javí sa byť spravodlivým vykladať ich v neprospech toho, kto ich do zmluvy uložil. Zmyslom tohto princípu je neumožniť strane naformulovať v zmluve ustanovenia pripúšťajúce rozdielny výklad a následne v zlej viere využiť mnohoznačnosť použitých zmluvných ustanovení na úkor záujmov druhej zmluvnej strany. Z okolností uzatvárania zmluvy a najmä s na vyššie uvedené má súd za to, že oprávnený pri uzatváraní zmluvy konal v rámci svojej podnikateľskej činnosti a zmluvu uzatvoril s povinným ako fyzickou osobou, na základe uvedeného mal exekučný súd preukázané, že ide o spotrebiteľskú zmluvu.

14. Podľa § 17 ods. 3 zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase vystavenia zmenky, v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru nemožno splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.

15. Podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, v návrhu na vykonanie exekúcie na podklade rozhodnutia, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou oprávnený opíše aj rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu s povinným. Skutočnosti podľa prvej vety je povinný opísať aj oprávnený, ktorý svoje právo preukazuje nepretržitým radom indosamentov. K návrhu na vykonanie exekúcie sa pripoja dôkazy, ktoré tieto skutočnosti osvedčujú.

16. Podľa § 243f ods. 6 Exekučného poriadku, ak oprávnený návrh na vykonanie exekúcie doplní v lehote podľa odseku 1, súd preskúma či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m), a ak exekúciu nezastaví, rozhodne o pokračovaní exekúcie.

17. Podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017, súd exekúciu zastaví, ak rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a nebolo prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, alebo rozpor s dobrými mravmi alebo so zákonom.

18. Z predloženej kópie zmenky vyplýva, že neúplná zmenka (blankozmenka) bola vystavená 12. 08. 2011, t. j. v čase, keď nebolo možné v súvislosti s poskytovaním spotrebiteľského úveru splniť dlh alebo zabezpečiť jeho splnenie zmenkou alebo šekom.

19. Na základe vyššie uvedených skutočností s ohľadom na vyššie citované ustanovenia okresný súd dospel k záveru, že pri vydaní rozhodnutia, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie nebolo prihliadnuté na neprípustnosť, resp. obmedzenie použitia zmenky. Z tohto dôvodu okresný súd exekúciu v súlade s ustanovením § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

20. Podľa § 56 ods. 2 Exekučného poriadku, aj bez návrhu môže súd povoliť odklad exekúcie, ak možno očakávať, že exekúcia bude zastavená (§ 57).

21. Súd súčasne povolil odklad exekúcie s poukazom na ustanovenie § 56 ods. 2 Exekučného poriadku.

22. Dňa 02. 09. 2014 bol súdu doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie, vyhlásenie exekúcie za neprípustnú a na jej odklad. Súd o tomto návrhu povinného nebude rozhodovať, nakoľko rozhodol o zastavení exekúcie, tak ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

23. Okresný súd o trovách exekúcie rozhodne samostatným uznesením po nadobudnutí právoplatnosti uznesenia o zastavení exekúcie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, proti ktorého uzneseniu smeruje.

Odvolať môže strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 359 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolať možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.